

DANKBARE HERINNERING AAN
DE HEER

DANIËL TUYPENS

echtgenoot van Mevrouw
SIMONNE DE ROECK

geboren te Deftinge op 13 mei 1936 en godvruchtig overleden te Ronse op 16 december 1994, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Simonne DE ROECK, zijn echtgenote,
Guido en Gerda TUYPENS-VAN NIEUWENHOVE,
 Jeroen en Sam,
Geert TUYPENS,
 zijn kinderen en kleinkinderen.

De families TUYPENS, DE ROECK,
VAN DE CATSIJNE en DE BRAKELEER,
danken u oprecht voor de blijken van
medeleven in hun rouw.

Je hebt een thuis, twee zonen, kleinkinderen en mensen om je heen. Je bent elke dag druk bezig. Je bent nooit lui. Je helpt, je knutselt, je geeft raad. Raadgever en helpman van kinderen en vrienden. Selfmade timmerman en smid. Klusjesman. Doe-het-zelver. Vriend van Roemenen, wist je dat? Zo'n leven kan zeker tachtig tot honderd jaar worden. Het mooiste is dat je sterven kan van ouderdom in eigen bed, na een voltooid leven, als je een jaar of achtentachtig bent en alles achter de rug hebt. Zo'n leven heeft misschien wel eeuwigheidswaarde als zich niets voordoet.

In het leven is veel een donderslag bij heldere hemel. Plotseling en vlug gebeurd. Anders dan verwacht. Je gaat op boodschap. Je keert niet weer. Daniël vertrekt en zegt "tot straks". Hij wordt bruuft weggenomen. Vroegtijdig. Nooit gedacht op zo'n manier. Als mensen vrij mochten kiezen, zouden ze het zich gemakkelijker maken. Hier was géén woord meer mogelijk. Géén gesprek meer over de zin van alles, over de aard van het leven. Wat volgt, is de kliniek, zijn slangen en machines. Het wachten op de dood. Onmacht. Wat geweest is, is geweest.

Natuurlijk ga je dood, maar nu nog niet. Het leven is broos, de mens is kwetsbaar maar als een witte berk die de winter overleeft. Daniël sterft in de herfst. Herfst is storm en winden, regen en wolken, mist en nare dingen. Herfst is ook het koperrood van bladeren, herinneringen aan vroeger, dankbaar geduld tot na de winter-tijd. Herfst wacht nog op de winter. Herfst is ook zoveel goede dingen in het leven. Het is niet verboden om ervan te genieten. Herfst is de vrucht van het verleden. Wie sterft in de herfst, laat na. De pijn van het gemis. Wat beklijft, zijn de herinneringen. Elke mens heeft iets onsterfelijks.